

Vanavond sta ik hier niet namens mijzelf. Ik vertegenwoordig een grote groep omwonenden, die zich sinds september 2020 zorgen maken over dit plan.

Op de site van de gemeente staan een aantal documenten over dit onderwerp. Als u deze doorleest vindt u een gemeente die alle checkboxen keurig heeft afgevinkt wanneer het gaat over burgerparticipatie.

Toch is de realiteit een heel andere. Als omwonenden, burgers voelen wij ons in het hele proces structureel in de steek gelaten. Wij zijn tegen wil en dank in dit proces betrokken. Maar het was nodig:

De gemeente paste keer op keer definities aan en maakte fouten. De punten die wij aangaven zijn grotendeels genegeerd. Stukken verdwenen van de website. Vragen bleven onbeantwoord.

Wij hebben een ondertussen een zwartboek aangelegd met alle punten waarop in het proces tekort is geschoten. Wij ju sturen dat graag op, als u daar interesse in heeft.

Vanavond benoem ik die punten echter niet. Vanavond hoop ik u te vertellen wat het doet met een groep omwonenden, wat het heeft gedaan met mij, om hier al een jaar mee bezig te zijn.

Ik zal hier kort over zijn: ik, wij staan al meer dan een jaar onder grote druk en stress. Maar die stress gaat niet alleen over de risico's die onomstotelijk blijken uit het omgevingsonderzoek. Die stress gaat óók over hoe er met onze uitingen, onze inzet, maar ook met beloftes en kale feiten wordt omgegaan door dit college in stukken en de media.

Wij zijn constructief gebleven en we hebben constructief deelgenomen aan het onderzoek als begeleidingscommissie. Daardoor voelen we ons gehoord en voor het eerst gezien. Maar dit heeft wel enorm veel tijd gekost, emoties losgemaakt en frustraties opgeleverd. En ons vertrouwen in de gemeente en het democratisch proces ondermijnd. De gemeente heeft zich gecommitteerd aan de uitkomsten van het onderzoek.

Nu ligt dat rapport er. De conclusies zijn duidelijk.

Maar de gemeente stelt ons in persberichten in een kwaad daglicht. Weggezet worden als vijandig na deze inspanning is voor ons een klap in het gezicht.

Als treurig dieptepunt haal ik graag een gesprek aan tussen mij en de wethouder. Toen wij een jaar geleden in gesprek gingen met de wethouder zei hij in reactie op onze zorgen en bezwaren: 'Maar mevrouw, overal zijn fietsende kinderen en risico's. Dit is de minst ongeschikte plek'.

Nadat ik een half jaar lang al mijn vrije tijd gestoken heb in het omgevingsonderzoek, sprak ik de wethouder opnieuw. Het rapport was hier het onderwerp van gesprek. Tot mijn onthutsing stelde de wethouder toen: 'Maar mevrouw, overal zijn fietsende kinderen en risico's. Het is hier of nergens anders, er is geen andere plek.'

De tranen sprongen mij in de ogen. Dat ik een jaar later, met het rapport in de hand, opnieuw dezelfde woorden als antwoord kreeg.

Beste raadsleden, de vertrouwensbreuk die wij ervaren is groot. Heel groot. Ik wil besluiten met een vraag die ik een jaar geleden aan het college stelde, en die tot op heden onbeantwoord blijft: waarom ligt aan dit hele traject geen gedegen locatie-onderzoek ten grondslag?

Ik hoop op uw wijsheid, bedankt!

Namens omwonenden.